

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Ot.prp. nr. 66

(2003–2004)

Om lov om endringer i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner

*Tilråding fra Finansdepartementet av 30. april 2004,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Bondevik II)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Finansdepartementet fremmer i denne proposisjonen forslag til endringer i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner. Forslaget innebærer sammenslåing av Sparebankens sikringsfond og Forretningsbankenes sikringsfond til ett felles fond. Hensikten er å oppnå en bedre spredning av risiko. Behovet for bedre risikospredning er økt i og med fusjoneringen av bankenheter i tidligere DnB og Gjensidige NOR Sparebank til den nye DnB NOR Bank.

Samtidig med sammenslåingen av de to sikringsfondene, foreslår departementet en viss reduksjon i beregningsgrunnlagene for kravet til fondets ansvarlige kapital og for medlemmenes årlige avgiftsplikt. Begge beregningsgrunnlagene foreslås endret ved at innskudd som ikke omfattes av selve innskuddsgarantien, ikke lenger skal medregnes. I praksis gjelder dette særlig den delen av en kundes innskudd i en medlemsbank som måtte overstige to millioner kroner. Reduksjonene i minstekravet til fondets størrelse og i fondets årlige inntekter (avgiftsinnbetaling) fra medlemsavgifter (i de årene det faktisk skal svares avgift) er av Kredittilsynet anslått til å utgjøre henholdsvis 21,3 prosent og 18,4 prosent, basert på tall per 30. juni 2003.

Hensikten med de foreslåtte reduksjonene i beregningsgrunnlagene for kravet til fondets ansvarlige kapital og for medlemmenes årlige avgiftsplikt er å styrke medlemsbankenes konkurranseevne i forhold til banker som står utenfor den norske sikringsordningen. De foreslåtte endringene bidrar til dette både ved å redusere det antall år det skal svares avgift, og ved å redusere det beløpet som skal betales i de årene avgift faktisk skal svares.

Blant annet som en konsekvens av at Forretningsbankens sikringsfond ble tyngre belastet enn Sparebankens sikringsfond under bankkrisen på begynnelsen av 1990-tallet, er kapitaliseringsgraden (forholdet mellom egenkapital og minstekravet til fondets størrelse) i Forretningsbankenes sikringsfond lavere enn i Sparebankens sikringsfond. Fordi kapitaliseringsgraden i et sammenslått fond derfor vil være lavere enn i Sparebankens sikringsfond, vil en sammenslåing i utgangspunktet innebære en forlengelse av den periode dagens medlemmer av Sparebankens sikringsfond vil måtte betale avgift. Som kompensasjon for dette foreslår departementet at sparebankene gis et midlertidig fritak for plikt til å svare avgift i en periode på tre år fra fondene slås sammen.

Finansdepartementet foreslår også at det inntas en bestemmelse om at det ved sammensetning av styret skal legges vekt på hensynet til en balansert representasjon fra banker av forskjellig størrelse og

karakter. Dagens regler legger ingen føringer på styresammensetningen.

Finansdepartementet understreker at lovforslaget må sees i sammenheng med fusjoneringen av bankenhetene i tidligere DnB og Gjensidige NOR Sparebank til den nye DnB NOR Bank, og de endringsbehov som er oppstått i denne forbindelse. Forslaget innebærer ikke endringer i hovedstrukturen i dagens lovgivning som er fra 1996, og som etter departementets skjønn i all hovedsak fungerer tilfredsstillende.

2 Bakgrunnen for lovforslaget

Sikringsfondene har likhetstrekk med forsikringsordninger, og handler om spredning av risiko. Fra et risikospredningsperspektiv er det både uheldig å ha et lavt antall medlemmer og en skjev størrelsesfordeling mellom medlemmene. Forretningsbankenes sikringsfond hadde 15 medlemmer ved utgangen av 2002. Det største medlemmet – DnB – representerte nær halvparten av medlemmenes samlede forvaltningskapital. Sparebankenes sikringsfond hadde på samme tidspunkt 129 sparebanker, samt OBOS, som medlem. Gjensidige NOR Sparebank representerte mer enn en tredjedel av medlemmenes samlede forvaltningskapital.

Verken Sparebankenes sikringsfond eller Forretningsbankenes sikringsfond er fullt oppkapitalisert. Fondenes egenkapital er basert på innbetalt medlemsavgift tillagt avkastning gjennom forvaltningen av fondsmidlene, men fratrukket eventuelle utbetalinger etter § 2–10 om innskuddsgaranti eller § 2–12 om støttetiltak. Mens egenkapitalen i Forretningsbankenes sikringsfond ved utgangen av 2003 utgjorde omtrent 56 prosent av kravet til ansvarlig kapital, hadde Sparebankenes sikringsfond en tilsvarende kapitaliseringsgrad på omtrent 94 prosent. Disse midlene er direkte disponible ved en eventuell bankkrise. Den manglende ansvarlige kapitalen dekkes av garantier fra medlemmene. Garantier fra banker som selv måtte komme i økonomiske vanskeligheter, har imidlertid begrenset verdi.

Finansdepartementet mottok den 15. august 2003 et brev fra Finansnæringens Hovedorganisasjon (FNH) og Sparebankforeningen i Norge, med forslag om sammenslåing av dagens to sikringsfond for henholdsvis forretningsbanker og sparebanker. Forslaget ble satt i sammenheng med fusjonen mellom DnB og Gjensidige NOR. I tillegg til fusjonering av morselskapene DnB Holding ASA og Gjensidige NOR ASA, har bankenhetene Den

norske Bank ASA og Gjensidige NOR Sparebank AS fusjonert og skiftet navn til DnB NOR Bank ASA.

Gjensidige NOR Sparebank har vært medlem av Sparebankenes sikringsfond, mens Den norske Bank har vært medlem av Forretningsbankenes sikringsfond. Fordi Gjensidige NOR Sparebank er overtakende selskap i bankfusjonen, er DnB NOR Bank medlem av Sparebankenes sikringsfond. Det er etter gjeldende rett ikke anledning til overføring av fondsmidler mellom de to fondene. En plassering av DnB NOR Bank i Sparebankenes sikringsfond vil derfor innebære at fondets ansvar øker betraktelig, uten noen samtidig økning i den kapitalen som skal bidra til å sikre oppfyllelse av dette ansvaret. Økningen i egenkapitalen til Sparebankenes sikringsfond vil bare skje gradvis gjennom økt avgiftsinnbetaling.

FNH og Sparebankforeningen anfører at plassering av den nye store bankenheten i ett av dagens fond, vil skape problemer i forhold til et overordnet mål om risikospredning. Samtidig anføres at det vil skape vesentlige skjevheter mellom medlemmene i de to fondene med hensyn til kapitalkrav til fondene og avgiftsplikt for bankene. I tillegg til forslaget om sammenslåing av fondene, foreslår FNH og Sparebankforeningen at beregningsgrunnlaget for kravet til fondets ansvarlige kapital nedjusteres. En tilsvarende nedjustering av medlemmenes årlige avgiftsplikt foreslås også. Videre foreslås det at sparebankene innrømmes avgiftsfrihet i en overgangsperiode som kompensasjon for at deres fond i utgangspunktet er bedre kapitalisert enn forretningsbankenes fond. Endelig foreslås visse endringer med hensyn til sammensetning av styret i det sammenslåtte fondet.

Finansdepartementet sendte den 12. desember 2003 forslaget fra FNH og Sparebankforeningen på begrenset høring med svarfrist 5. januar 2004. I departementets høringsbrev ble det spesielt bedt om kommentarer til forslaget om å redusere beregningsgrunnlaget for fondets ansvarlige kapital. Høringsinstansene ble også bedt om å vurdere virkningen av den foreslåtte nedjusteringen av grunnlaget for beregning av medlemmenes avgiftsplikt, som innebærer at det vil ta lengre tid å oppkapitalisere fondet med et gitt beløp.

Følgende høringsinstanser har hatt merknader til forslaget: Finansforbundet, FNH og Sparebankforeningen, Forbrukerrådet, Kredittilsynet, Norges Bank, OBOS og Nærings- og Handelsdepartementet. Følgende høringsinstanser har meddelt at de ikke har merknader til forslaget: Forsvarsdepartementet, Fiskeridepartementet, Helsedepartementet, Landbruksdepartementet, Kommunal- og regio-

naldepartementet, Justis- og politidepartementet, Utdannings- og forskningsdepartementet, Arbeids- og administrasjonsdepartementet og Forbrukerombudet.

Det generelle bildet etter høringsrunden er at forslaget om sammenslåing har bred støtte. Ingen av instansene går mot forslaget. Også forslagene om å nedjustere beregningsgrunnlaget for årlig medlemsavgift, og om avgiftsfrihet for sparebankene i en overgangperiode, har god støtte.

Når det gjelder forslaget om å nedjustere beregningsgrunnlaget for minstekravet til fondets størrelse, har Kredittilsynet og Norges Bank vært noe i tvil. Mens Kredittilsynet etter en samlet vurdering likevel ikke vil tilrå at en går i mot forslaget, mener Norges Bank at en bør være varsom med å redusere størrelsen på et sammenslått sikringsfond før en har foretatt en bredere gjennomgang av sikringsfondssystemet.

EØS-reglene som svarer til direktiv 94/19/EF om innskuddsgarantiordninger regulerer ikke slike forhold som drøftes i proposisjonen her. Departementet har vurdert forslaget i forhold til de generelle reglene i EØS-avtalen, herunder reglene for fri flyt av kapital og tjenester. Forslaget antas å være i samsvar med Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.

3 Kort om gjeldende rett

Dagens banksikringsfond er regulert i lov av 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner. De grunnleggende målene med banksikringsfondene er å sikre innskyterne et risikofritt og likvid plasseringsalternativ, og å medvirke til stabilitet i det finansielle systemet. Erfaringer viser at økonomiske problemer i én eller enkelte banker, kan utløse panikk blant innskytere både i den aktuelle bank og i andre banker. Banksikringsfondenes virkemidler er å dekke tap som innskytere måtte få på innskudd i en medlemsinstitusjon i forbindelse med at sistnevnte settes under såkalt offentlig administrasjon (en spesiell form for konkursbehandling), og å yte ulike former for økonomisk støtte til medlemsinstitusjoner med henblikk på at driften kan videreføres uten at de settes under offentlig administrasjon. Dette siste var et utstrakt virkemiddel under bankkrisen i begynnelsen av 1990-tallet.

Det følger av banksikringsloven § 2-1 at sparebanker skal være medlemmer av Sparebankenes sikringsfond, mens forretningsbanker skal være medlemmer av Forretningsbankenes sikringsfond.

Dette gjelder banker med hovedsete her i riket. (Regler om medlemskap for filialer er gitt i § 2-2.) Det følger videre av § 2-1 at en forretningsbank som en sparebank eier alle aksjene i, likevel skal være medlem av Sparebankens sikringsfond. Endelig gir § 2-1 særlige regler om medlemskap for såkalte omdannende sparebanker, jf. lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner kapittel 2 avsnitt III.

Etter banksikringsloven § 2-6 skal det enkelte sikringsfonds samlede ansvarlige kapital (egenkapital pluss eventuelle garantier avgitt av medlemsbankene) til enhver tid minst være lik summen av 1,5 prosent av medlemmenes innskudd og 0,5 prosent av medlemmenes beregningsgrunnlag for kravene til kapitaldekning. Med innskudd menes etter § 2-5 enhver kredittsaldo i kredittinstitusjon i henhold til konto som lyder på navn, samt forpliktelser etter innskuddsbevis til navngitt person, unntatt innskudd fra andre finansinstitusjoner.

Det følger av § 2-10 at ikke samtlige innskudd etter § 2-5 er omfattet av garantien. Blant annet plikter ikke fondene å dekke tap på den delen av innskudd som måtte overstige to millioner kroner per innskyter per bank. Fondene har heller ikke plikt til å dekke tap på innskudd fra verdipapirfond og andre foretak for kollektiv investering. Fondenes styrer kan likevel etter loven beslutte å dekke slike tap. Fondene har etter § 2-10 ikke adgang til å dekke tap på innskudd fra selskaper i samme konsern som medlemsinstitusjonen. Etter § 2-12 kan fondene imidlertid på ulike måter yte støtte til medlemsinstitusjoner. Slik såkalt institusjonsstøtte kan bedre mulighetene for fortsatt drift, og kan etter omstendighetene også komme andre kreditorer til gode enn de som omfattes av innskuddsgarantien.

Etter banksikringsloven § 2-7 skal medlemmene hvert år betale en avgift til sikringsfondet med mindre fondets egenkapital etter siste års regnskap overstiger minstekravet etter § 2-6. Et medlems årsavgift skal settes til summen av 1 promille av samlet innskudd og 0,5 promille av beregningsgrunnlaget. Det foretas en viss opp- eller nedjustering etter hvorvidt medlemmets kjernekapitaldekning under- eller overstiger 8 prosent. På samme måte som i beregningsgrunnlaget for minstekravet til fondets størrelse, må innskuddskomponenten i beregningsgrunnlaget for årlig avgift forstås ut fra det innskuddsbegrepet som er definert i § 2-5, jf. punkt 4.2.1. Innskuddsbegrepet i § 2-5 favner videre enn de innskuddene om omfattes av den absolutte innskuddsgarantien etter § 2-10. I § 2-10 unntas blant annet innskudd utover to millioner kroner, og innskudd fra verdipapirfond og andre fond for kollektiv investering.

Om lov om endringer i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner

Fondet skal etter § 2–14 ha et styre på syv medlemmer. Fem medlemmer med personlige var medlemmer velges av generalforsamlingen. Norges Bank og Kredittilsynet oppnevner hver ett medlem med varamedlem.

4 Forslaget fra FNH og Sparebankforeningen

4.1 Sammenslåing av sikringsfondene

4.1.1 Høringsforlaget

FNH og Sparebankforeningen viser i sitt brev 15. august 2003 til at i henhold til banksikringsloven er sikringsfondene egne rettssubjekter. Medlemmene har ikke eiendomsrett til noen del av fondene. Det følger direkte av dette at en bank som forlater et fond, ikke får ta med seg noe av egenkapitalen. Dette gjelder også når en bank skifter medlemskap fra ett fond til et annet.

Når en bank skifter medlemstilknytning, så øker kravet til ansvarlig kapital i det mottakende fondet uten at den faktiske kapitalen øker tilsvarende. Fordi differansen mellom kapitalkravet og faktisk kapital i fondet skal dekkes gjennom garantier fra medlemmene, mener FNH og Sparebankforeningen at dette ikke uten videre vil svekke fondets økonomiske evne til å håndtere en krisesituasjon. Derimot vil det ubetinget medføre forlenget avgiftplikt for medlemmene i det mottakende fondet. Slike avgiftsmessige utslag oppfattes generelt som tilfældige og urimelige. Det påpekes at utslaget blir særlig stort ved en fusjon mellom DnB og Gjensidige NOR.

FNH og Sparebankforeningen mener også at plassering av DnB NOR Bank i ett av dagens fond, er problematisk i forhold til et overordnet mål om risikospredning.

FNH og Sparebankforeningen underbygger behovet for en sammenslåing ved å påpeke sannsynlige fremtidige utviklingstrekk som tilsier betydelig mobilitet i sikringsfondenes medlemsmasse. Blant annet bidrar muligheten for omdanning til aksjeselskap til å forenkle en prosess med fusjon mellom en forretningsbank og en sparebank.

4.1.2 Høringsinstansenes merknader

Barne- og familiedepartementet har forståelse for mange av argumentene som fremføres i forslaget, og ser at sammenslåing til ett fond kan være naturlig. Barne- og familiedepartementet anfører imidlertid at konsekvensene for enkeltkunder ikke er omtalt særskilt i høringsnotatet, og finner det vanske-

lig å kommenterer forslaget ut fra en forbrukerpolitisk vinkling.

Finansforbundet mener det i lys av fusjonen mellom Gjensidige NOR ASA og DnB Holding ASA er viktigere enn noen gang at fondene fusjonerer.

FNH og Sparebankforeningen mener det vil være urealistisk å videreføre systemet med to fond etter fusjonen mellom Gjensidige NOR Sparebank og DnB. Dette begrunnes både ut fra risikospredningssyn og de skjvheter mellom fondene og mellom avgiftsbelastningen for bankene, som vil oppstå.

Forbrukerrådet forutsetter at sammenslåingen av de to sikringsfondene og endringene i beregningsgrunnlaget for medlemmenes avgift til det nye fondet ikke må få negative konsekvenser for innskuddsgarantien eller det beskyttelsesnivå den enkelte forbruker/bankkunde for øvrig har i dag.

Kredittilsynet viser til sin høringsuttalelse 21. februar 1996 til NOU 1995:25, til støtte for en sammenslåing av banksikringsfondene. Tilsynet mener de tidligere fremførte argumentene for sammenslåing er styrket, blant annet ved at forskjellene mellom spare- og forretningsbankene i de senere årene er ytterligere utvisket. I likhet med forslagsstillerne, mener tilsynet at også den forventede filialiseringen av de utenlandske bankene er et argument for sammenslåing.

Kredittilsynet drøfter i høringsuttalelsen virkningen av å plassere den fusjonerte DnB NOR Bank enten i Sparebankenes sikringsfond eller i Forretningsbankenes sikringsfond. Bankens garanterte innskudd ville utgjort 45 prosent og 64 prosent av samlede garanterte innskudd i henholdsvis Sparebankenes sikringsfond og Forretningsbankenes sikringsfond. Den fusjonerte banken vil altså bli totalt dominerende uansett hvilket av de to fondene den plasseres i. Tilsynet konkluderer med at:

«Sammenslåingen til ett fond vil, gjennom den risikoutjevning som følger av en større medlemsmasse, etter Kredittilsynet mening føre til en vesentlig forbedring i fondets evne til å oppfylle sitt lovsatte garantiansvar overfor innskyttere i norske banker.»

Også *Norges Bank* viser til sine tidligere fremførte argumenter til fordel for sammenslåing av sikringsfondene, herunder økt risikospredning og bedre kapitalisering. Norges Bank mener den økte konsentrasjonen i banksektoren har gitt disse hensynene økt betydning. Det vises også til den økte likheten mellom forretnings- og sparebanker med hensyn til virksomhetsprofil og balansestruktur, samt anledningen til omdanning av sparebanker til aksjeselskaper.

OBOS er enig i at fusjonen mellom DnB og Gjensidige NOR taler for at de to banksikringsfondene bør slås sammen, ved at en slik sammenslåing sannsynligvis er den beste måten å ivareta de hensyn som ligger til grunn for banksikringsloven.

4.1.3 Departementets vurdering

Etter en helhetsvurdering vil departementet tilrå en sammenslåing av fondene. Dette er særlig fordi sammenslåing vil gi en bedre risikospredning, og derfor økt slagkraft. En sammenslåing vil øke sikringsordningenes slagkraft i forhold til økonomiske problemer i alle banker. Økningen i slagkraft i forhold til DnB NOR Bank kan illustreres ved at denne bankens andel av garanterte innskudd i et sammenslått fond vil utgjøre om lag 37 prosent, mot henholdsvis 45 og 64 prosent ved innplassering i Sparebankenes sikringsfond eller Forretningsbankenes sikringsfond. I tillegg vil ett fond (når perioden med avgiftsfrihet for sparebankene er over, jf. nedenfor) føre til likere rammevilkår for forretnings- og sparebanker ved at de på samme tidspunkt vil stå overfor den samme plikten til å svare avgift.

Sikringsfondene er selvstendige rettssubjekter, og medlemsbankene har som nevnt foran ikke noe eierskap til fondsmidlene. Departementet konstaterer at det er bred støtte til sammenslåing, og at en gjennom en slik løsning også unngår de skjevheter med hensyn til avgiftsbelastning som oppstår når en bank skifter medlemskap.

4.2 Reduksjon i kravet til fondets ansvarlige kapital

4.2.1 Høringsforslag

FNH og Sparebankforeningen foreslår at kravet til sikringsfondets størrelse nedjusteres ved at innskuddselementet i beregningsgrunnlaget kun skal omfatte garanterte innskudd. Foreningene begrunner dette blant annet slik:

«FNH og Sparebankforeningen mener at det samtidig med sammenslåingen av de to banksikringsfondene, må gjennomføres en revisjon av reglene om beregningsgrunnlag for fondets ansvarlige kapital. Dette er nødvendig for å unngå at reglene er strengere enn det som er nødvendig i forhold til formålet med dagens lovgivning. I den stadig skjerpede internasjonale konkurransesituasjon er det viktig å holde et kontinuerlig øye på denne balansegang.»

FNH og Sparebankforeningen underbygger dette synet ved å sammenlikne sikringsordningene

i Norge med liknende ordninger i andre nordiske land, og oppsummerer på følgende måte:

«Sammenligningen viser at man i Norge ligger svært høyt både når det gjelder innbetalte midler og tilleggs kapital i form av garantier fra bankene. (...) På avgiftssiden ser man at Norge særlig skiller seg ut ved at man i beregningsgrunnlaget baserer seg på de totale innskudd, mens man i Sverige og Finland kun benytter garanterte innskudd.»

FNH og Sparebankforeningen mener at reduksjonen i kravet til fondets ansvarlige kapital (som følger av at bankinnskudd som ikke omfattes av innskuddsgarantien tas ut av beregningsgrunnlaget) bør være akseptabel. Det vises her blant annet til den økte forsikringsdekningen man oppnår gjennom sammenslåingen til ett fond. I denne forbindelse vises det til Norges Banks høringsuttalelse til Banklovkommisjonens utredning om sikringsordninger (NOU 1994:25), der det argumenteres for at ett felles fond vil kunne gi samme forsikringsdekning som to separate fond, selv med en «relativt betydelig» reduksjon i fondsstørrelse.

FNH og Sparebankforeningen foreslår på denne bakgrunn at beregningsgrunnlaget for fondets ansvarlige kapital endres slik at innskuddselementet kun omfatter garanterte innskudd. Beregningsgrunnlaget for kapitaldekningen – som er et uttrykk for den kredittrisiko bankene er eksponert overfor – videreføres som et viktig grunnlag for beregning av fondets samlede ansvarlige kapital.

4.2.2 Høringsinstansenes merknader

Finansforbundet ser positivt på den foreslåtte endringen av beregningsgrunnlaget for fondets størrelse. Forbundet skulle imidlertid gjerne sett at det var blitt gjort større endringer i beregningsgrunnlaget, ikke minst knyttet til størrelsen på det garanterte beløpet.

FNH og Sparebankforeningen viser til at forslaget om reduksjon i grunnlaget for beregning av størrelsen på sikringsfondet (og avgift) er ett av to premisser¹ for forslaget om sammenslåing:

«Det andre premisset er at innskudd (fra kunder) blir erstattet med garanterte innskudd både ved beregning av avgift og ved beregning av størrelsen på sikringsfondet. Dette innebærer, som Finansdepartementet peker på i sitt høringsbrev, at det vil bli en reduksjon både i avgiften og størrelse på minste ansvarlig kapital

¹ Det første premisset er kompensasjon for sparebanker i en overgangsperiode.

med anslagsvis 20 prosent. Fondet vil likevel være vesentlig større enn det som er vanlig i andre land. Risikospredningen og evnen til å bære tap vil dessuten bli større enn om en hadde valgt å fortsette med dagens system med to fond.

FNH og Sparebankforeningen vil understreke betydningen av at begge premisser blir fulgt opp. De to næringsorganisasjoners forslag er resultat av en bred diskusjon blant bankene i begge næringsorganisasjoner. Det har i denne sammenheng vært nødvendig med en avveining av synspunktene til forskjellige grupper av banker. Vi vil derfor på denne bakgrunn understreke betydningen av at de forslag som er fremmet av Finansnæringens Hovedorganisasjon og Sparebankforeningen ses i sammenheng og vedtas i sin helhet.»

Kredittilsynet vurderer spørsmålet om redusert fondsstørrelse separat. Tilsynet henviser innledningsvis til behandlingen av dagens banksikringslov:

«Ved fastsettelsen av dagens regler la Kredittilsynet vekt på at den forutgående bankkrisen hadde vist at fondene i hvert fall ikke hadde vært for store. De nye reglene ble utarbeidet i 1994 og 1995, relativt kort tid etter bankkrisen. En vektla da sterkt behovet for å signalisere at bankene hadde et sikringsfondsnett i ryggen som bidro til å skape tillit og ro. En sluttet seg likevel til forslaget til beregningsmetode fra flertallet i banklovkommisjonen, da en mente dette fremstod som et godt kompromiss mellom på den ene side å ha tilstrekkelige midler til å dekke en fallitt i en liten eller mellomstor bank, og på den annen side ikke gi et signal til markedet om at det var kapitalisert opp for å dekke en kommende systemkrise.»

Når de gjelder forslaget om å unnta ikke-garanterte innskudd fra beregningsgrunnlaget, tar Kredittilsynet utgangspunkt i en sammenlikning med andre land. Det synes å fremgå at fondsstørrelsen i Norge er høyere enn i de øvrige nordiske landene, både når den relateres til garanterte innskudd, og til medlemsbankenes forvaltningskapital og egenkapital.

Kredittilsynet påpeker likevel nødvendigheten av å se fonderingen i sammenheng med sikringsfondsgarantiens omfang:

«Kredittilsynet er i utgangspunktet av den oppfatning at den norske sikringsfondsgarantien, som er meget omfattende når en sammenligner med utenlandske ordninger, tilsier et behov for en sterk fondering for å unngå at det reises spørsmål ved ordningens troverdighet. Beregningene inntatt i vedlegg 2 i forslaget viser at

kravet til kapitalen i et samlet fond reduseres med omlag 23%, mens årlige innbetalinger reduseres med 20% i forhold til dagens regler. Anslaget var basert på at 66,5% av innskuddene i medlemmene i et samlet fond ville være omfattet av innskuddsgarantien. Kredittilsynet undersøkelte som viser at 69% av innskuddene vil være dekket, endrer ikke etter vår oppfatning vesentlig på det grunnlag som ligger til grunn for forslaget, verken hva gjelder krav til fondets størrelse eller årlig avgiftsbetaling.»

Kredittilsynet påpeker at det ikke er foretatt noen analyse for å underbygge om reduksjonen i fondets størrelse kan forsvares ut fra redusert risiko siden nivået på dagens ordning ble fastsatt. Tilsynet viser til at bankfusjonen medfører økt konsentrasjon og risiko for sikringsfondet, men at også andre forhold må tas i betraktning:

«Etter Kredittilsynets oppfatning vil vurderingen av fondets størrelse uansett være svært følsom for hvilke forutsetninger som ligger til grunn, hvorav den viktigste variabel vil være hvilken av medlemmene som får problemer, og hvorvidt bankene er uavhengige av hverandre ut fra en risikovurdering. (...) Verken fondene hver for seg eller et samlet fond vil være i stand til å gi full dekning hvis for eksempel DnB eller Sparebanken NOR skulle settes under offentlig administrasjon med en underdekning av betydning. For det store antall medlemsbanker vil ett sammenslått fond være i stand til å ivareta en risikoutjevne effekt, slik at et sammenslått fond vil være bedre rustet til å dekke opp flere små og mellomstore banker enn i dag, selv med en redusert kapital i fondet. Etter en samlet vurdering vil Kredittilsynet således ikke reise innvendinger mot den foreslåtte senking av kravet til sikringsfondets kapital.»

Også *Norges Bank* drøfter spørsmålet om fondets størrelse separat. Norges Bank mener dette generelt bør vurderes ut fra sannsynligheten for finansielle problemer i banker, problemenes alvorlighet, og bankenes størrelse. Norges Banks synes å mene at utviklingen innen regulering og tilsyn har redusert sannsynligheten både for at problemer oppstår, og for at de blir alvorlige dersom de likevel skulle oppstå. Den økte konsentrasjonen er imidlertid problematisk:

«Større grad av konsentrasjon i banksektoren vil for gitt sannsynlighet for insolvens i den enkelte bank kunne øke sannsynligheten for større utbetalinger og tap fra fondet. Videre viser erfaringene fra Norge og andre land at finansielle problemer i bankene som oftest oppstår på en og samme tid.»

Norges Bank gjengir i denne forbindelse også deler av sin høringsuttalelse til dagens banksikringslov om fordelene ved sammenslåing av de to fondene:

«Dersom det var to fond med identiske og uavhengig normalfordelte risiki som skulle slås sammen, ville et felles fond kunne gi samme forsikringsdekning med en fondsstørrelse på om lag 70 prosent av summen av de to opprinnelige fondene. Her er ikke risikoene identiske eller uavhengig fordelte, og reduksjonen i fondsstørrelse vil derfor være mindre. Det er likevel grunn til å tro at den er relativt betydelig.»

Norges Bank mener imidlertid det er vanskelig å veie denne fordelten mot ulempen knyttet til den faktiske konsentrasjonsøkningen i banksektoren, og utsiktene til ytterligere økninger. Norges Bank konkluderer slik:

«Etter Norges Banks oppfatning bør en være varsom med å redusere størrelsen på et sammenslått sikringsfond før en har foretatt en bredere gjennomgang av sikringsfondssystemet. Inntil videre kan for eksempel samlede innskudd beholdes som grunnlag for beregning av fondets størrelse eller satsen på garanterte innskudd økes.»

OBOS slutter seg til forslaget om at beregningsgrunnlaget for fondets ansvarlige kapital endres slik at det kun er garanterte innskudd som omfattes.

4.2.3 Departementets vurdering

Departementet vil vise til at fondets evne til å sikre innskudd som forutsatt i banksikringsloven § 2–4, avhenger av fondets ansvarlige kapital. I visse tilfeller vil det også ha betydning hvordan den ansvarlige kapitalen fordeler seg på egenkapital og på garantier fra medlemsbankene, dvs. av hvor mye som er innbetalt. Fondets sikringsevne må vurderes mot de krav som kan rettes mot fondet. Dette avhenger av samlede innskudd i den eller de bankene som måtte komme i økonomisk vanskeligheter, hvor stor andel av innskuddene som omfattes av innskuddsgarantien, og graden av underdekning i banken(e).

Som Kredittilsynet påpeker vil et sammenslått fond, ha en risikoutjevnen effekt som setter det bedre i stand til å ivareta oppgaven med å sikre innskudd i bankene, selv med redusert kapital i fondet. Etter departementets vurdering vil kunder i mindre og mellomstore banker være rimelig godt sikret

med forslaget om nedjustering minstekravet til fondsstørrelse. Det forutsettes her at det ikke handler om en krise som omfatter mange slike banker og med betydelige underdekning i de bankene som omfattes.

Det som særlig kan komme til å stille fondets sikringsevne på prøve, er en krise i en av de større medlemsbankene, som imidlertid da kan forplante seg til store deler av banksystemet. Kapitalen i et fullt oppkapitalisert fond² i prosent av samlede garanterte innskudd i største medlemsbank (her omtalt som dekningsprosent), kan illustrere fondets sikringsevne i forhold til en krise i en slik bank. Denne dekningsprosenten påvirkes både av en eventuell sammenslåing av forretnings- og sparebankenes sikringsordninger, av fusjonen mellom DnB og Gjensidige NOR, og av forslaget om reduksjon i beregningsgrunnlaget for det sammensatte fondets ansvarlige kapital.

I følge Kredittilsynets høringsuttalelse var minstekravet til ansvarlig kapital i Sparebankenes sikringsfond og Forretningsbankenes sikringsfond på henholdsvis 7,5 og 8,2 milliarder kroner i 2003, det vil si totalt 15,7 milliarder³. Det siste tallet antas å gi et uttrykk for minstekravet til ansvarlig kapital i et sammenslått fond med dagens beregningsgrunnlag. Med en nedjustering som foreslått i høringsnotatet vil minstekravet til ansvarlig kapital for et sammenslått fond være 12,4 milliarder (tilsvarende en reduksjon på 21,3 prosent i tråd med tilsynets uttalelse). Av tilsynets undersøkelse av bankenes innskudd fordelt etter sektorer, innskytere og beløp per første halvår 2003, fremgår det at Gjensidige NOR Sparebanks garanterte innskudd beløp seg til 81 milliarder, mens tallet for DnB var 116 milliarder. Departementet legger til grunn at DnB NOR Banks samlede garanterte innskudd omtrent tilsvarende summen av innskuddene i de fusjonerende bankene, det vil si 197 milliarder.

Departementet har på bakgrunn av ovenstående tall beregnet at Sparebankenes sikringsfond og Forretningsbankenes sikringsfond ville gitt en dekningsprosent i forhold til Gjensidige NOR Sparebank og DnB på henholdsvis 9,3 og 7,1, basert på

² Kapitaliseringsgraden vil ha særlig betydning i forhold til problemer i store banker. Årsaken er at de store bankene selv vil stå for en betydelig del av den samlede garantikapitalen (differansen mellom fondets egenkapital og kravet til ansvarlig kapital). Siden garantiene er stilt av bankene selv – i motsetning til av tredjepart – har de begrenset verdi i forhold til problemer i den angjeldende bank. Departementet ser i det følgende bort fra dette.

³ Tallene tar ikke hensyn til flyttingen av DnB-delen av DnB NOR Bank til Sparebankenes sikringsfond. Dette angår imidlertid bare fordelingen mellom de to fondene, og ikke summen.

dagens krav til ansvarlig kapital.⁴ Basert på samme kapitalkrav vil et sammenslått fond ha en dekningsprosent i forhold til DnB NOR Bank på 8. Med en nedjustering av minstekravet til ansvarlig kapital i henhold til høringsforlaget, blir dekningsprosenten om lag 6.

Et sammenslått fond med redusert kapitalkrav vil altså være noe mindre slagkraftig i forhold til DnB NOR Bank, enn hva Sparebankens sikringsfond har vært i forhold til Gjensidige NOR og hva Forretningsbankenes sikringsfond har vært i forhold til DnB. Situasjonen i dag er imidlertid at DnB NOR – uten en lovendring som foreslått – vil måtte bli permanent medlem av Sparebankenes sikringsfond. Departementet har gjort en grov beregning av hvilken dekningsprosent Sparebankenes sikringsfond vil ha i forhold til DnB NOR, og har kommet til om lag 5,6. Departementet konkluderer på denne bakgrunn med at et sammenslått fond, selv med redusert kapitalkrav, vil være mer slagkraftig i forhold til DnB NOR Bank enn hva Sparebankenes sikringsfond vil være med dagens krav til ansvarlig kapital.

Departementet vil vise til at krav til fondering av en sikringsordning med et gitt dekningsomfang, uansett må fastsettes noe skjønnsmessig. Dette har særlig sammenheng med problemet med å anslå risikoen eller sannsynligheten for kriser av ulike omfang. Vesentlige økonomiske problemer i banker oppstår forholdsvis sjeldent, og man har et svakt grunnlag for å gjøre konkrete anslag på risiko.

Når det gjelder fordeler ved et redusert krav til ansvarlig kapital, vil departementet særlig vise til virkningen for medlemsbankenes muligheter til å konkurrere med banker som står utenfor den norske sikringsordningen. Dette er utenlandske banker i utlandet og utenlandske filialer i Norge.⁵ Et redusert minstekrav til ansvarlig kapital innebærer automatisk en reduksjon i det antall år medlemmene skal svare avgift til fondet. I tider med god stabilitet i finansmarkedene, er det grunn til å anta at innskuddskunder legger relativt større vekt på ulempen ved lavere innskuddsrente (som en indirekte virkning av bankenes avgiftsbelastning) enn fordelene av en omfattende innskuddsgaranti. Departementet foreslår etter en samlet vurdering, der man også har lagt vekt på den forholdsvis brede støtten forslaget har fått i høringen, at ikke-garan-

terte innskudd unntas fra beregningsgrunnlaget for minstekravet til fondets ansvarlig kapital.

FNH og Sparebankforeningen har i høringsforlaget konkret foreslått at teksten i gjeldende § 2–6 endres fra «samlede innskudd hos medlemmene» til «samlede *garanterte* innskudd hos medlemmene». Etter departementets oppfatning er det flere forhold som bør hensyntas når man skal avgrense nøyaktig hvilke innskudd som skal inngå beregningsgrunnlaget for minstekravet for fondets ansvarlige kapital. Gjeldende § 2–10 gir bestemmelser om hvilke innskudd sikringsfondet plikter å dekke, hvilke innskudd det ikke plikter å dekke, og hvilke innskudd det ikke har adgang til å dekke. Ved fastsettelse av nærmere regler om hvilke innskudd som skal inngå beregningsgrunnlaget for minstekravet for fondets ansvarlige kapital, legger departementet til grunn at det kan være forhold som tilsier enkelte avvik fra denne definisjonen. Blant annet bør forhold som kostnader knyttet til beregning og rapportering for medlemsinstitusjonene og for kontroll fra sikringsfond og tilsynsmyndigheter, tas hensyn til. Finansdepartementet foreslår på denne bakgrunn at nærmere bestemmelser om hvilke innskudd som skal inngå i beregningsgrunnlaget for fondets størrelse, inntas i § 2–5 nytt annet ledd. I denne bestemmelsen foreslås *garanterte* innskudd definert som samlet innskudd inntil 2 millioner kroner. Beløpsgrensen gjelder for den enkelte innskyter i en medlemsinstitusjon. Bestemmelsen innebærer at en ved beregning av kravet til fondets ansvarlige kapital i hovedsak vil tilsvare de innskudd skal dekkes fra fondet når en bank er i økonomisk krise, jf. banksikringsloven § 2–10, men likevel slik at en unngår å måtte ta stilling til de mer detaljerte og til dels også skjønnsmessige spørsmål som kan oppstå ved en fullstendig vurdering av fondets forpliktelser overfor innskuddet etter lovens § 2–10. Departementet presiserer at definisjonene av *garanterte* innskudd etter § 2–5 nytt annet ledd ikke skal ha betydning for fondets forpliktelser og adgang til å dekke innskudd etter banksikringsloven § 2–10.

4.3 Reduksjon i kravet til årlig medlemsavgift

4.3.1 Høringsforslag

På samme måte som for minstekravet til fondets ansvarlige kapital, foreslår FNH og Sparebankforeningen at den årlige avgiftsplikt skal nedjusteres ved at innskuddselementet i beregningsgrunnlaget kun skal omfatte *garanterte* innskudd, i høringsforlaget omtalt som innskudd opp til to millioner kroner.

⁴ At Sparebankenes sikringsfond er bedre rustet til å dekke *garanterte* innskudd i sin største bank, skyldes at Gjensidige NOR er mindre dominerende blant sparebankene, enn DnB er blant forretningsbankene.

⁵ Filialer av utenlandske selskap kan være medlem av sikringsordningen.

FNH og Sparebankforeningen drøfter i høringsfor-
slaget nedjustering av den årlige avgiftsplikten
sammen med nedjustering av minstekravet til fon-
dets ansvarlige kapital, jf. punkt 4.2.2. Det generelle
argumentet for nedjustering av avgiftsgrunnlagene
er at:

«Dette er nødvendig for å unngå at reglene er
strengere enn det som er nødvendig i forhold til
formålet med dagens lovgivning. I den stadig
skjerpede internasjonale konkurransesituasjo-
nen er det viktig å holde et kontinuerlig øye på
denne balansegangen.»

Når det gjelder avgiftsplikten, gjøres det en
sammenlikning med de andre nordiske landene:

«På avgiftssiden ser man at Norge særlig skiller
seg ut ved at man i beregningsgrunnlaget base-
rer seg på de totale innskudd, mens man i Sveri-
ge og Finland kun benytter garanterte inn-
skudd.»

4.3.2 Høringsinstansenes merknader

Kredittilsynet drøfter spørsmålet om redusert avgift
med utgangspunkt i dagens regler og tilsynets hø-
ringsuttalelse til gjeldende banksikringslov. I for-
hold til det aktuelle forslaget skriver tilsynet blant
annet at:

«En antar at det her er lagt vekt på at det frem-
står klarere i dag enn da loven ble fastsatt at
banksikringsordningen primært er en inn-
skuddsgaranti, og at det må regnes som mindre
sannsynlig at fondets midler benyttes til å dek-
ke annet enn garanterte innskudd. Dette må
bl.a. sees i lys av utviklingen i EU-retten der det
i flere saker er fremkommet kritiske merknader
til støttetiltak for banker som sådanne.»

Kredittilsynet kommenterer også problemet
med senere oppkapitalisering:

«*Kredittilsynet* er enig med Finansdepartemen-
tet i at garantier fra medlemmene ikke er en
fullgod erstatning for innbetalte midler. Kredit-
tilsynet vil dog bemerke at etter forslaget redu-
seres også størrelsen på fondets minimums-
krav. Allikevel vil den ulike vektlegging av inn-
skuddenes betydning i de to beregningsnøkle-
ne for hhv. fondets størrelse og medlemmenes
avgiftsinnbetaling gjøre at det vil ta lenger tid å
fylle opp en eventuell underdekning enn hva det
vil være etter dagens regler.»

Kredittilsynet påpeker avslutningsvis at virknin-
gen av forslaget for den enkelte bank avhenger av
hvor stor andel de ikke-garanterte innskuddene ut-
gjør av bankens samlede innskudd. Mens de store

bankene har en andel ikke-garanterte innskudd på
40 prosent og mer, utgjør slike innskudd så lite som
14 prosent for små sparebanker.

Kredittilsynet vurderer dette slik:

«Sparebankene, og da særlig de mindre spare-
bankene ser ut til å ha forhandlet seg frem til et
kortsiktig avgiftsfritak, mot at de i fremtiden
sannsynligvis vil måtte stå for en større relativ
andel av avgiftsinnbetalingen. *Kredittilsynet* ser
dog at dagens ordning innebærer at særlig de
mindre sparebankene betaler en forholdsvis la-
vere sikringsfondsavgift i forhold til garanterte
innskudd enn hva som er tilfellet for de større
bankene. Motsatt betaler de større bankene ve-
sentlig mer for de garanterte innskudd, fordi
samlede innskudd er større. Det nye systemet
vil være direkte knyttet til de garanterte inn-
skudd og således mer rettferdig. Etter en sam-
let vurdering vil *Kredittilsynet* derfor støtte for-
slaget.»

Norges Bank mener at overgang til garanterte
innskudd som avgiftsgrunnlag vil gi bedre samsvar
mellom avgift og risikoen for tap for sikringsfondet,
og derfor redusere faren for atferdsrisiko. *Norges
Bank* påpeker at redusert avgift forsinker oppkapi-
taliseringstakten, men finner etter en samlet vurde-
ring å ville støtte forslaget:

«Ulempen med garanterte innskudd som av-
giftsgrunnlag er at det vil ta lenger tid å nå en
bestemt fondsstørrelse. Differansen mellom
kravet til ansvarlige kapital og egenkapitalen i
sikringsfondet vil være dekket av garantier.
Norges Bank er enig med Finansdepartementet
i at egenkapital har den fordel fremfor garantier
at banker som får finansielle problemer også vil
ha vært med på å betale inn til fondet. Hensynet
til likere konkurransevilkår med andre nordis-
ke banker tilsier imidlertid etter vårt syn at det
er akseptabelt at oppbyggingen av fondet vil ta
lenger tid. Dette gjelder også dersom størrelsen
på fondet ikke reduseres som foreslått av for-
eningene.»

OBOS slutter seg til forslaget om at beregnings-
grunnlaget avgiftsplikten endres.

4.3.3 Departementets vurderinger

Departementet vil først vise til at med vekst i inn-
skuddsmarkedet vil kravet til fondets ansvarlige ka-
pital øke. Reglene for beregning av avgift må derfor
i det minste sikre at kapitaliseringsgraden kan opp-
rettholdes også i perioder med sterk innskudds-
vekst. Reglene må imidlertid også ta høyde for be-
hovet for oppkapitalisering etter at fondene er blitt

påført tap gjennom utbetalinger knyttet til innskuddsgarantien. Raskere oppkapitalisering innebærer at kapitaliseringsgraden på et hvert tidspunkt vil være høyere, og at fondet derfor vil være bedre i stand til å oppfylle innskuddsgarantien i en alvorlig krisesituasjon.

Departementet mener samtidig det er naturlig å se reglene om avgiftsbetaling i sammenheng med reglene om fondets størrelse. Departementet foreslår som nevnt foran at kravet til fondets ansvarlige kapital reduseres ved at ikke-garanterte innskudd unntas fra beregningsgrunnlaget. Et vesentlig hensyn bak dette forslaget er ønsket om bedret konkurransevne for medlemmer av den norske sikringsordningen. En senkning av kravet til ansvarlig kapital, innebærer – alt annet like – en reduksjon i det antall år medlemmene må betale avgift.

I de årene det likevel skal svares avgift, er det grunnlaget og satsene for avgiftsberegning som påvirker muligheter for å konkurrere om innskuddsmidler med banker som står utenfor den norske banksikringsordningen. Departementet foreslår at ikke-garanterte innskudd unntas fra grunnlaget for avgiftsberegning. Departementet har lagt vekt på hensynet til konkurransevnen, og til den brede støtten forslaget har fått i høringen. For en nærmere vurdering av reglene for beregning av avgiftsplikt vises til drøftelsen av den parallelle problemstillingen om å unnta ikke-garanterte innskudd ved beregning av minstekravet til fondets størrelse, jf. punkt 4.2.3.

Når det gjelder fordelingen av avgiftsbyrden, legger departementet ellers vekt på at beregningsgrunnlaget for kapitaldekningen gir et uttrykk for kredittrisikoen til de ulike bankene og fortsatt vil være et grunnlag for innkreving av avgift. Bankens soliditet, dvs. hvorvidt den har en kjernekapital over eller under 8 prosent, vil også inngå ved beregningen av avgift, og belønne banker med god soliditet.

4.4 Avgiftsfrihet i en overgangsperiode for dagens medlemmer av Sparebankenes sikringsfond

4.4.1 Høringsforslag

FNH og Sparebankforeningen viser til at det allerede under behandlingen av banksikringsloven ble pekt på problemer med å utvikle overgangsregler ved sammenslåing av to fond som ville kunne oppfattes som rettfærdige av alle parter. FNH og Sparebankforeningen legger til grunn at sparebankene, ved sammenslåing av fondene, må kompenseres for høyere kapitaliseringsgrad. Om begrunnelsen for denne løsningen heter det blant annet at:

«FNH og Sparebankforeningen ser det (derfor) som urealistisk å foreslå lovbestemmelser som innebærer tilbakebetaling av avgift til sparebankene. Selv om fondet hadde vært fullt innbetalt, ville slik tilbakebetaling innebære vesentlig brudd på sikringsordningens oppbygging. Helt urealistisk vil det også være å tenke seg ekstraordinære innbetalinger fra forretningsbankene ut over det som følger av gjeldende lovbestemmelser. Belastningen av den høye sikringsfond-savgiften er allerede i dag større enn den vi finner i sammenlignbare land.»

FNH og Sparebankforeningen foreslår at perioden med avgiftsfrihet for sparebankene fastsettes til tre år fra tidspunktet for sammenslåing. Forslaget om tre års avgiftsfrihet for sparebankene er basert på en forutsetning om samtidig nedjustering av beregningsgrunnlagene for fondets ansvarlige kapital og medlemmenes avgiftsplikt. Det fremgår av høringsforslaget (beregninger i vedlegg 2) at Sparebankenes sikringsfond ville hatt overdekning per 30. juni 2003 dersom man la til grunn at bankinnskudd som ikke omfattes av innskuddsgarantien ble tatt ut av beregningsgrunnlaget for fondets ansvarlige kapital. Det fremgår videre at Forretningsbankenes sikringsfond, under visse tilleggsforutsetninger knyttet til omdanning av Nordea Bank Norge til filial, kan påregne overdekning innen utgangen av 2006. Forslaget om tre års avgiftsfrihet for sparebankene er altså begrunnet med at Sparebankenes sikringsfond, under forutsetning av at innskudd som ikke omfattes av garantien (innskudd utover to millioner kroner) tas ut av beregningsgrunnlaget for fondets ansvarlige kapital, vil være fullt kapitalisert tre år tidligere enn Forretningsbankenes sikringsfond.

4.4.2 Høringsinstansenes merknader

Finansforbundet mener at man ved å gi banker som har vært medlemmer av Sparebankenes sikringsfond avgiftsfrihet i en treårsperiode, kompenserer disse medlemmene på en fornuftig måte.

FNH og Sparebankforeningen understreker i høringsuttalelsen at det å sikre sparebankene en rimelig kompensasjon som følge av at Sparebankenes sikringsfond i dag er atskillig bedre kapitalisert enn Forretningsbankenes sikringsfond, er ett av de viktige premisser for forslaget om å slå sammen de fond. De to organisasjonene har her blitt enige om at denne forskjellen kan løses ved at sparebankene blir innvilget tre års avgiftsfrihet.

Kredittilsynet mener det viktigste i forhold til en overgangsordning er at den er basert på en forståelse mellom de ulike grupperingene innen de to for-

eningene. Tilsynet har imidlertid en merknad med hensyn til hvordan avgiften for DnB NOR Bank skal beregnes i denne tre års overgangsperioden:

«Avgiftsfritaket vil etter forslaget ikke gjelde den delen av en sammenslått DnB NOR Sparebank som stammer fra DnB. Kredittilsynet legger til grunn at det er størrelsesforholdet mellom DnB og Sparebanken NOR på tidspunktet for fusjon mellom de to bankene som skal være utgangspunktet for den forholdsmessige avgiftsfrihet som vil gjelde for DnB NOR. Kredittilsynet vil foreslå at det er de tallstørrelser som ville ligget til grunn for ordinær avgiftsinnbetaling for fusjonsåret som legges til grunn for størrelsesforholdet mellom de to fusjonsbankene. Basert på at fusjonen gjennomføres i løpet av 2004 vil det bli lagt til grunn et gjennomsnitt av 3. og 4. kvartal 2002 og 1. og 2. kvartal 2003. Med dette grunnlag vil man unngå at bankene foretar spesielle tilpasninger for å unngå avgiftsinnbetaling.»

Norges Bank har ingen motforestillinger mot prinsippet bak den løsning som foreslås av foreningene, og mener at forslaget tar hensyn til den ulike finansielle stillingen i de to fondene. *Norges Bank* viser imidlertid til at avgiftsfrihet i tre år må sees i sammenheng med forslaget om reduksjon i beregningsgrunnlaget for fondets størrelse:

«FNH og Sparebankforeningen foreslår at sparebankene gis avgiftsfrihet i tre år som kompensasjon for at Sparebankenes sikringsfond er vesentlig bedre kapitalisert enn Forretningsbankenes sikringsfond. Avgiftsfrihet i tre år forutsetter at garanterte innskudd innføres som grunnlag for beregning av sikringsfondets størrelse. Uten en slik reduksjon i sikringsfondets størrelse, vil sparebankene måtte ha en lengre overgangsperiode.»

OBOS, som er medlem av Sparebankenes sikringsfond, mener det er en forutsetning for sammenslåingen at medlemmene av Sparebankenes sikringsfond innvilges avgiftsfrihet til fondet for en periode. *OBOS* mener imidlertid at forslaget om tre års avgiftsfrihet ikke er en tilstrekkelig kompensasjon:

«Begrunnelsen for forslaget om 3 års avgiftsfrihet er at Forretningsbankenes sikringsfond ihht. de nye reglene vil være fullt kapitalisert etter 3 år, mens Sparebankenes sikringsfond allerede er fullt kapitalisert. Da Sparebankenes sikringsfond allerede ved en sammenslåing vil ha en overkapitalisering på mellom 1,5 og 2 ganger årsavgiften ihht. de nye reglene (kr. 823 mill. ifht. avgiften på kr. 514 mill.), mener *OBOS* at medlemmene av Sparebankenes sikringsfond

bør gis en kompensasjon tilsvarende avgiftsfrihet i 4,5 – 5 år.»

OBOS forutsetter at dersom det skulle bli aktuelt å slå sammen fondene uten at beregningsgrunnlaget endres, så må det foretas nye beregninger og vurderinger av lengden på avgiftsfriheten for nåværende medlemmer av Sparebankenes sikringsfond.

4.4.3 Departementets vurdering

Medlemmene av sikringsfondene har som nevnt ovenfor ikke eiendomsrett til fondene. Det er derfor ikke selvsagt at dagens medlemmer av Sparebankenes sikringsfond – ved en eventuell sammenslåing av sikringsfondene – skal kompenseres for at deres fond er høyere kapitalisert. Rimelighets-hensyn kan likevel tale for at sparebankene gis en viss kompensasjon, selv om denne må fastsettes ut fra en skjønnsmessig vurdering.

FNH og Sparebankforeningen har foreslått at dagens medlemmer av Sparebankenes sikringsfond kompenseres gjennom et midlertidig fritak fra avgiftsplikt. Departementet vil i her peke på at en slik kompensasjonsform har den ulempe at det sammenslåtte fondet vil oppkapitaliseres senere enn det som ellers ville vært tilfelle. Andre former for kompensasjon, for eksempel at forretningsbankene oppkapitaliserer sin sikringsordning før ordningene fusjoneres eller at de innbetaler mer enn ordinær avgift i en overgangsperiode, ville ikke medført denne ulempen. Slike alternativer har imidlertid ikke vært på høring.

Departementet har etter en samlet vurdering kommet til at dagens medlemmer av Sparebankenes sikringsfond likevel bør kompenseres i form av et særskilt tidsbegrenset unntak fra plikten til å betale avgift. I likhet med Kredittilsynet har departementet lagt avgjørende vekt på den enighet som er oppnådd mellom de ulike grupperingene innen de to foreningene. Departementet foreslår at perioden med unntak fra avgiftsplikt fastsettes til tre år, og har dette i lovforslaget.

Departementet deler Kredittilsynets vurdering av hvordan man bør fastsette den andelen av virksomheten til DnB NOR ASA som skal gis midlertidig fritak fra avgiftsplikt på linje med de øvrige av dagens medlemmer av Sparebankenes sikringsfond. Andelen bør reflektere størrelsesforholdet mellom DnB og Sparebanken NOR på fusjonstidspunktet, og vil i praksis måtte beregnes ut fra de tallstørrelser som ville ligget til grunn for ordinær avgiftsinnbetaling for 2004, det vil si et gjennomsnitt av 3. og 4. kvartal 2002 og 1. og 2. kvartal 2003. Departementet legger til grunn at den andelen eller

fordelingsbrøken man her kommer frem til skal benyttes gjennom hele treårsperioden. Departementet antar at en tilsvarende metode vil kunne benyttes i forhold til beregning av avgiftsplikt for Sandnes Sparebank, etter en innfusjonering av Acta Bank.⁶

4.5 Reglene for valg av fondets styre

4.5.1 Høringsforslag

FNH og Sparebankforeningen foreslår at det inntas en bestemmelse i banksikringsloven om at det ved sammensetningen av styret skal legges vekt på hensynet til en balansert representasjon fra banker av forskjellig størrelse og karakter.

FNH og Sparebankforeningen foreslår videre at dagens ordning med personlige varamedlemmer for styremedlemmer valgt av generalforsamlingen opphører, og at varamedlemmene i stedet velges i rekkefølge. FNH og Sparebankforeningen mener det er mest hensiktsmessig at dette fastslås i fondets vedtekter.

4.5.2 Høringsinstansenes merknader

Det har ikke innkommet høringsmerknader til denne delen av forslaget.

4.5.3 Departementets vurderinger

Departementet slutter seg til forslaget om at om at det inntas en kvalitativ bestemmelse i banksikringsloven om at det ved sammensetningen av styret skal legges vekt på hensynet til en balansert representasjon fra banker av forskjellig størrelse og karakter. Departementet er også langt på vei enig med forslagsstillerne om at varamedlemmer skal velges etter rekkefølge, og at dette kan reguleres i fondets vedtekter. Departementet mener imidlertid at dette kun bør gjelde varamedlemmer for de styremedlemmene som oppnevnes av generalforsamlingen. Det bør fortsatt være egne varamedlemmer for Kredittilsynets og Norges Banks styremedlemmer.

⁶ Sandnes Sparebank ervervet i 2003 samtlige aksjer i Acta Bank. Acta Bank skiftet derfor medlemskap fra Forretningsbankenes sikringsfond til Sparebankenes sikringsfond. For det tilfellet at Acta Bank ikke skulle bli innfusjonert i Sandnes Sparebank, vil Acta Bank måtte svare avgift til et eventuelt sammenslått fond på samme måte som øvrige forretningsbanker.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget berører verken omfanget av innskuddsgarantien eller fondenes adgang til å yte økonomisk støtte til medlemsbanker. Forslaget om sammenslåing av dagens to fond vil gi en bedre spredning av risikoen, og derfor styrke fondets evne til å oppfylle formålene etter § 2–4. Forslaget om å redusere kravet til fondets ansvarlige kapital virker i motsatt retning. Departementet mener imidlertid at sikringsordningens slagkraft samlet sett vil bli styrket som følge av de to foreslåtte endringene. En slik styrking er særlig viktig i forhold til eventuelle økonomiske problemer i DnB NOR Bank eller en annen større bank.

Den foreslåtte reduksjonen i sikringsfondsavgiften kan svekke sikringsordningens slagkraft ved at oppkapitaliseringen av fondet vil ta noe lengre tid enn etter dagens regler. Differansen mellom faktisk egenkapital og kravet til ansvarlig kapital dekkes av garantier fra medlemsbankene. Problemet er at garantier fra den eller de bankene som selv måtte komme i økonomiske vanskeligheter, vil være av begrenset verdi.

Redusert årlig avgiftsbetaling har også positive virkninger ved at konkurranseevnen til medlemmer av den norske sikringsordningen styrkes vis a vis banker som ikke er medlemmer. Slike virkninger kan vanskelig kvantifiseres, men det er i alle fall liten tvil om at næringen selv tillegger disse stor betydning.

Når det gjelder administrative konsekvenser, synes disse å være beskjedne. Selve sammenslåingen bør kunne gi samordningsgevinster både i forhold til administrasjon av fondene og forvaltning av fondskapitalen. Også for de relevante myndighetsorganer vil sammenslåingen i utgangspunktet innebære en forenkling ved at det blir færre aktører å forholde seg til. Forslaget om at kun garanterte innskudd skal inngå i beregningsgrunnlaget for avgift, innebærer noe merarbeid for bankene og sikringsfondet ved beregning, rapportering og kontroll. Kostnadene ved dette antas å være beskjedne.

6 Merknader til de enkelte bestemmelser

Til § 2–1 Medlemmer

Forslaget angir hvilke institusjoner som skal være medlem av Bankenes sikringsfond. Det skilles ikke mellom sparebanker og forretningsbanker. Forslaget er nærmere omtalt i kapittel 4.1.

Til § 2–2 Filialer

Gjeldende første og annet ledd skiller mellom hvilke fond utenlandske filialer kan være medlem av. Forslaget viderefører ikke dette skillet. Det foretas en språklig endring i tredje ledd som følge av forslaget.

Til § 2–4 Formål, vedtekter m.v.

Det fortas en språklig endring i bestemmelsen som følge av forslaget.

Til § 2–5 Innskudd

Forslaget til nytt *annet ledd* i bestemmelsen inneholder en definisjon av «garanterte innskudd», som nevnt i §§ 2–6 og 2–7. Definisjonen får ikke betydning for tolkingen av lovens § 2–10. Forslaget er nærmere omtalt i kapittel 4.2.3.

Til § 2–6 Sikringsfondenes størrelse

Gjeldende bestemmelse fastsetter at sikringsfondets ansvarlige kapital bl.a. skal beregnes ut fra summen av 1,5 prosent av samlede innskudd hos medlemmene. Det vil si at størrelsen på den ansvarlige kapital beregnes i forhold til innskudd ut over de beløp som faktisk dekkes av garantiordningen. Forslaget innebærer en endring ved at det presiseres at kun garanterte innskudd (opp til to millioner kroner) inngår i beregningsgrunnlaget for den ansvarlige kapital.

Det foretas for øvrig språklige endringer i bestemmelsen og overskriften til denne som følge av forslaget.

Til § 2–7 Avgift fra medlemmer

Det foreslås en beregningsteknisk endring ved at det presiseres at kun garanterte innskudd (opp til to millioner kroner) inngår i beregningsgrunnlaget for årsavgiften. For så vidt gjelder filialer som omtalt i tredje ledd gjøres det en tilsvarende justering. Forslaget er nærmere omtalt i kapittel 4.3.

Til §§ 2–8, 2–10, 2–11, 2–12, 2–13

Det foretas språklige endringer i bestemmelsene som følge av forslaget.

Til § 2–14 Generalforsamling

Det foretas språklige endringer som følge av forslaget.

Til § 2–15 Styre

Første ledd foreslås endret slik at det gis føringer på sammensetningen for å sikre en balanse mellom ulike interesser ved at institusjoner av ulik «størrelse og karakter» skal være representert i styret. Med karakter siktes det til at både forretningsbanker og sparebanker skal være representert på en balansert måte. Det foreslås videre at lovens presisering av at varamedlemmene må være personlige tas ut. Dette vil åpne for at man gjennom vedtektene kan fastsette at varamedlemmene i stedet skal være «nummeriske». Endringsforslaget er begrunnet med behovet for å unngå habilitetsproblemer. Det vises til at dersom et medlem må tre ut av styret ved behandlingen av en sak vil ofte et personlig varamedlem fra samme institusjon også være inha-bilt.

Det foretas for øvrig språklige endringer i bestemmelsen som følge av forslaget.

Til §§ 4–1 og 4–2

Det foretas språklige endringer i bestemmelsene som følge av forslaget.

Til § 5–3 Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser

Det foreslås overgangsregler i forbindelse med sammenslåingen av de to banksikringsfondene til ett fond. Forslaget om avgiftsfritak for sparebanker innebærer et unntak fra lovens hovedregel om at medlemmene hvert år skal betale avgift til sikringsfondets størrelse svarer til kravene i § 2–6, jf. § 2–7. Ettersom unntaket fra hovedregelen i § 2–7 er en direkte følge av lovendringsforslaget som åpner for sammenslåing av de to fondene og kun skal gjelde i en overgangsperiode, anses det mest hensiktsmessig å plassere unntaksregelen i en overgangsbestemmelse i lovens kapittel 5.

Gjeldende *annet ledd* anses ikke lenger å ha praktisk betydning, og foreslås erstattet av en ny overgangsbestemmelse som følge av sammenslåingen av fondene. Det foreslås derfor i annet ledd første punktum at medlemmer av Sparebankenes sikringsfond er fritatt for avgift i tre år tegnet fra det kalenderår sammenslåingen skjer. Annet punktum angir en modell for beregning av størrelsen på avgiftsfriheten for banker som er et resultat av en fusjon eller sammenslåing der den ene banken har vært medlem av Sparebankenes sikringsfond. Tredje punktum gir Kongen kompetanse til å godkjenne forslag om delvis avgiftsfritak for deler av konsern som både består av banker som har betalt

Om lov om endringer i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner

avgift til Sparebankenes sikringsfond og banker som har betalt avgift til Forretningsbankenes sikringsfond. Forslaget er nærmere omtalt i kapittel 4.4.

Tredje ledd gir Kongen myndighet til å sette til side avgiftsfriheten dersom det oppstår ekstraordinære forhold som i vesentlig grad svekker sikringsfondets evne til å ivareta sine lovbestemte oppgaver. Med lovbestemte oppgaver siktes det for eksempel til at fondets evne til å sikre innskuddsforpliktelsene ikke må svekkes, jf. formålsbestemmelsen i § 2–4 første ledd. Med ekstraordinære forhold legges det opp til at ikke en hver svekkelse vil lede til avgiftsplikt. Terskelen for å gripe inn og redusere perioden med avgiftsfrihet skal være høy.

Fjerde ledd bestemmer at det skal innhentes uttalelser fra sikringsfondets styre, Norges Bank og Kredittilsynet før det fattes vedtak etter annet eller tredje ledd.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om endringer i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner

I

I lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon mv. av finansinstitusjoner gjøres følgende endringer:

§ 2–1 skal lyde:

§ 2–1. Medlemmer

(1) Sparebank og *forretningsbank* med hovedsete her i riket skal være medlem av *Bankenes sikringsfond*. *Kongen* kan bestemme at andre kredittinstitusjoner enn banker skal være medlem av *Bankenes sikringsfond*, jf. § 1–1 annet ledd.

§ 2–2 skal lyde:

§ 2–2. *Filialer*

(1) Kredittinstitusjon med hovedsete i annen EØS-stat som mottar innskudd fra allmennheten gjennom filial her i riket, har rett til å bli medlem av innskuddsgarantiordningen nevnt i § 2–10 dersom innskuddsgarantiordningen i filialens hjemland ikke kan anses å gi filialens innskytere like god dekning som følger av loven her. *Kongen* kan fastsette nærmere vilkår for slikt *medlemskap*.

(2) *Kongen* kan bestemme at filial av kredittinstitusjon med hovedsete i stat utenfor EØS-området, skal være medlem av innskuddsgarantiordningen nevnt i § 2–10.

(3) *Kongen* kan fastsette nærmere regler om filialers medlemskap i *sikringsfondet*, herunder regler om at *fondet* kan granske filialenes regnskaper og revisjonforhold og vurdere deres forvaltning.

§ 2–4 skal lyde:

§ 2–4. *Formål, vedtekter m.v.*

(1) *Sikringsfondet* skal gjennom innskuddsgarantiordningen nevnt i § 2–10 sikre innskuddsforpliktelsene til medlemmene. *Fondet* kan også yte støtte etter § 2–12 til medlemmer nevnt i § 2–1.

(2) *Fondet* er eget rettssubjekt. Ingen av medlemmene har eiendomsrett til noen del av *fondet*. Konkurs eller akkordforhandlinger kan ikke åpnes i *fondet*.

(3) *Fondets* øverste myndighet er generalforsamlingen, jf. § 2–14. *Fondet* ledes av et styre, jf. § 2–15. *Fondet* skal ha vedtekter godkjent av *Kongen*.

(4) *Fondet* kan granske medlemsbankenes regnskaper og revisjonsforhold og vurdere deres forvaltning. I den sammenheng kan *fondet* kreve at en medlemsbank skal legge frem dokumenter m.v. og opplysninger som *fondet* anser nødvendig.

(5) *Kongen* kan fastsette nærmere regler om *fondet* og dets virksomhet.

§ 2–5 nytt annet ledd skal lyde:

(2) *Med garantert innskudd menes samlet innskudd inntil 2 millioner kroner fra en innskyter i en medlemsinstitusjon.*

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 2–6 skal lyde:

§ 2–6. *Sikringsfondets størrelse*

(1) *Sikringsfondets* samlede ansvarlige kapital skal til enhver tid minst være lik summen av 1,5 prosent av samlede *garanterte* innskudd hos medlemmene og 0,5 prosent av summen av beregningsgrunnlagene for kapitaldekningskravene for de institusjoner som er medlemmer etter § 2–1.

§ 2–7 annet ledd første punktum skal lyde:

(2) Et medlems årsavgift skal settes til summen av 1 promille av samlet *garantert* innskudd og 0,5 promille av beregningsgrunnlaget for kapitaldekningskravet, dog slik at

- a) for et medlem som har en kjernekapitaldekning på mindre enn 8 prosent skal avgiftsbeløpet forholdes med et prosentvis tillegg på 4 ganger det antall prosentpoeng som kjernekapitaldekningen er mindre enn 8 prosent,
- b) for et medlem som har en kjernekapitaldekning som overstiger 8 prosent, skal avgiftsbeløpet reduseres med et prosentvis fradrag på 4 ganger det antall prosentpoeng som kjernekapitaldekningen overstiger 8 prosent, men ikke i noe tilfelle på mer enn 35 prosent.

Om lov om endringer i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner

§ 2–7 tredje ledd første punktum skal lyde:

(3) For filial som nevnt i § 2–2 første og annet ledd skal det hvert år betales en avgift til fondet tilsvarende 1 promille av samlet *garantert* innskudd i filialen.

§ 2–8 annet ledd første punktum skal lyde:

(2) *Fondets* styre foretar fordelingen av garanti-beløpene og fastsetter hvordan garantiansvaret skal sikres.

§ 2–10 skal lyde:

§ 2–10. *Innskuddsgaranti*

(1) *Sikringsfondet* plikter å dekke tap som en innskyter har på innskudd i en medlemsinstitusjon, med mindre annet følger av reglene i paragrafen her. Som innskudd regnes i denne paragrafen også tilgodehavende etter oppdrag om betalingsoverføring eller andre vanlige banktjenester, samt ikke forfalte renter.

(2) Dersom en innskyter har innskudd som samlet overstiger 2 millioner kroner, plikter ikke *fondet* å dekke tap på den del av samlede innskudd som overstiger dette beløp. Samlede innskudd skal reduseres med den enkelte innskyters forfalte forpliktelser etter andre avtaleforhold dersom medlemmet har adgang til å motregne innskudd og forpliktelser. Kongen kan i forskrift bestemme at grensen for pliktig dekning kan settes høyere enn det som følger av første punktum for enkelte spesielle typer innskudd eller for innskudd fra særskilte innskytere.

(3) *Fondet* plikter ikke å dekke tap på:

- a) innskudd fra verdipapirfond og andre foretak for kollektiv investering,
- b) innskudd som har uvanlig høy rente eller andre økonomiske fordeler, når slike fordeler har bidratt til å forverre institusjonens økonomiske situasjon.

(4) *Fondet* har ikke adgang til å dekke tap på:

- a) innskudd fra selskaper i samme konsern som medlemsinstitusjonen,
- b) innskudd som består av utbytte av en straffbar handling det foreligger rettskraftig dom for i forbindelse med en straffbar handling.

(5) Vedtak om å dekke tap utover det *sikringsfondet* plikter å dekke etter annet og tredje ledd, krever tilslutning fra minst 5 styremedlemmer.

§ 2–11 annet, tredje, fjerde og femte ledd skal lyde:

(2) Ved utbetaling skal *fondet* sikre at hver innskyter først får dekket et tap på innskudd inntil et beløp i norske kroner som svarer til 20.000 euro. Utover dette kan det fastsettes terminer for for-

holdsmessige delutbetalinger inntil alle innskytere har fått full dekning.

(3) Utbetaling fra *fondet* til innskyter i filial som nevnt i § 2–2 første og annet ledd skal finne sted i den utstrekning innskyterens tap ikke er omfattet av innskuddsgarantiordningen i filialens hjemland.

(4) Utbetalinger fra *fondet* for å dekke tap på innskudd i et medlems filial i en annen EØS-stat, må ikke overstige den utbetaling som ville blitt foretatt av den nærmest sammenlignbare innskuddsgarantiordning i filialens vertsland eller omfatte andre innskytere enn de som er omfattet av denne.

(5) Tvist om *fondets* avgjørelser etter innskuddsgarantien kan påklages til Kredittilsynet etter forvaltningsloven kapittel VI. Tvist om et krav omfattes av innskuddsgarantien og om retten til dekning under denne, kan prøves av domstolene.

§ 2–12 første, tredje, femte og sjette ledd skal lyde:

(1) For å sikre at et medlem av *fondet* som nevnt i § 2–1, kan oppfylle sine forpliktelser eller videreføre virksomheten, eventuelt få overført virksomheten til annen institusjon, kan fondet yte støtte ved:

- a) å stille garanti eller gi annen støtte for å sikre innskudd eller dekke tap på innskudd som ikke blir dekket etter § 2–10,
- b) å gi støtteinnskudd, lån eller garanti for lån eller oppfyllelse av andre forpliktelser,
- c) å tilføre egenkapital eller stille egenkapitalgaranti for at virksomheten kan fortsette eller avvikles,
- d) å dekke tap som likviditets- og soliditetssvikt har påført kreditorer eller bestemte grupper av disse,
- e) andre tiltak i samsvar med vedtektene.

(3) Styret kan ikke treffe vedtak etter annet ledd, med mindre *fondets* gjenværende kapital etter støttetiltaket sammen med fremtidig innbetaling av årsavgift og garantikapital samt annen kapitaltilgang, antas å være tilstrekkelig til å sikre *fondets* forpliktelser etter innskuddsgarantiordningen. Vedtak om støtte krever tilslutning fra minst fem styremedlemmer og begrunnelsen skal fremgå av fondets styreprotokoll.

(5) Medlemsbank som har mottatt støtte eller garanti fra *fondet*, skal gjennomføre de bestemmelser som fondets styre fastsetter for å sikre mot tap. Banken skal gi regelmessige innberetninger til fondets styre om medlemmets stilling og virksomhet etter fondsstyrets nærmere bestemmelser. Styret har også ellers til enhver tid adgang til å innhente opplysninger om bankens forhold.

(6) *Fondet* kan ikke uten Kongens samtykke stille garanti eller påta seg andre forpliktelser i anledning innskuddsgaranti eller støttetiltak etter pa-

Om lov om endringer i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner

ragrafen her som til sammen utgjør mer enn to ganger *fondets* minstekapital etter § 2–6.

§ 2–13 skal lyde:

§ 2–13 *Regress*

(1) Når *fondet* har dekket et tap under garantien nevnt i § 2–10, trer fondet inn i innskyterens rett for et beløp som svarer til utbetalingen. Tilsvarende gjelder ved tap som innskyteren får dekket etter § 2–12.

§ 2–14 første ledd skal lyde:

(1) På generalforsamlingen har hvert medlem av *fondet* én representant og én stemme, med mindre Kongen bestemmer noe annet.

§ 2–15 første og fjerde ledd skal lyde:

(1) Fondet skal ha et styre på syv medlemmer. Fem medlemmer og fem varamedlemmer velges av generalforsamlingen. *Ved sammensetningen skal det legges vekt på hensynet til en balansert representasjon fra banker av forskjellig størrelse og karakter.* Norges Bank og Kredittilsynet oppnevner hver ett medlem med varamedlem.

(4) Det skal føres styreprotokoll. Kredittilsynet kan kreve *fondets* styreprotokoller fremlagt.

§ 4–1 annet ledd skal lyde:

(2) Bestemmelsene gjelder tilsvarende for morselskap i finanskonsern og for andre kredittinstitu-

sjoner enn bank som er medlem av *Bankenes sikringsfond*.

§ 4–3 annet ledd første punktum skal lyde:

(2) Gjelder det en bank eller annen kredittinstitusjon, skal Kredittilsynet gi melding til Norges Bank og til *sikringsfondet*.

§ 5–3 annet, tredje og fjerde ledd skal lyde:

(2) *Uten hinder av § 2–7 første ledd skal medlemmer som har betalt avgift til Sparebankenes sikringsfond ha avgiftsfrihet i en overgangsperiode på tre år fra og med det kalenderår de to banksikringsfondene slås sammen til ett fond. Medlemmer som har betalt avgift både til Sparebankenes sikringsfond og andre sikringsordninger skal innrømmes forholdsmessig avgiftsfrihet. Kongen avgjør i tvilstilfeller i hvilken utstrekning avgiftsfriheten skal gjøres gjeldende.*

(3) *Kongen kan treffe vedtak om at avgiftsfriheten i annet ledd helt eller delvis skal settes til side dersom det oppstår ekstraordinære forhold som i vesentlig grad svekker sikringsfondets evne til å ivareta sine lobbestemte oppgaver.*

(4) *Før slike vedtak som nevnt i annet og tredje ledd treffes skal det innhentes uttalelser fra sikringsfondets styre, Norges Bank og Kredittilsynet.*

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan gi overgangsregler.
